

Stavanger 10/7 79.

Kjære Grieg!

I lang tid har jeg tænkt paa at sende dig nogle litterar, mere forskjellige omstændigheder og navnlig, at jeg noget eventuelt kunne til at visse tjener, har bidraget til, at jeg først idag kommer til at handle.

Den sidste tid, jeg tillagte i Leipzig, var forresten lidt rig paa begivenheder, ja selv "Aasgaardsvien" bruste hen over mit hoved uden at efterlade spor af virkning.

Jeg kunde ikke interessere mig for den for det første, fordi den efter min mening i æsthetisk hense-

end er fejløst anlag, for det
andet fordi karakterstatistikken ikke
egentlig er noget formvoksen i
kompositionen. Tankerstatikken gjord
en bemærkning, da han havde hørt
kompositionen, at udkommentet antog
være en fikts figur og navnlig isidde,
hvordan publikummet vilde have det,
og jeg tror man har ret. Men og
jeg var forresten lidt sammen; jeg
tror, vi begge havde en følelse af,
at sympathien ikke var særlig stor.
Han indtalte sig ogsaa slyc om kænneren,
at jeg et par gange gavt sig til at
lig begynde at studere hans ansigt-
borte; dog uden at det lykkedes mig
at finde nogen tilfredsstillende for-
klaring paa hans betænkning. —
Som du vil allerede af "wochenblatt"
har set, blev 9de symph. opført i
theatret under Fischer, og det var alde-

li indvirket. Publikum var til-
stret aldeles begejstret, og med fuld
ret; thi det var sandelig en trykkelig
indstribet, og sandt nok og orkester
var bejledt af Lückers ilv. —

For otte dage siden ankom^{des} over Kjø-
benhavn til Kristiania. Jeg aflydte
Kempert en visit men traf ham
derom ikke hjemme; følgende dag
var, at jeg en hel dag blev alene om-
kring i Kjøbenhavn og kjørte mig
fyrestelig. — I Kristiania traf jeg
de Lammes og havde en lang samtale
med ham om hans planer for frem-
tiden. Han tilkævede efter mit raad
ogsaa sig Besnyansent, og det skulde
interessere mig meget at for sin
mening at høre. — Jeg synes han vilde
overtage alt selv, da det altid bliver
en kilden dog at skulle forbringe sig
ansættelse ogsaa for en anden, hvor

Min adops v indtil videre:

kan i realiteten være gjort. Men
komme at tale til at gaa, hvor jeg
at kan være af megen betydning
for fremtidens udsigt i Kristiania.
Det lader til at partierne Selms og
Olsem står meget skævt overfor hinan-
den, og jeg skytter mig nok for byen
for ikke at tage ind i en strid, der
til syvende og sist ingen interesse
har for mig. Og når sidder jeg her
på landet og begynder at blive trist,
da har ikke engang en "et hakket brød"
hvorpå jeg kan sætte en finger. Om
14 dage haaber jeg imidlertid at være i ro
og skal da tage fat på alvor. -
For fremgangens led vil I send mig
små nogle linier. Med højresidig
hilsen

Der hengiven

Otto Sandberg
(Hensigten & sandhed) Kristiania
den 2. November.